

Borgbjerg: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard kaldte før Lensloven af 1919 for en forbrøderisk Lov. Jeg konstaterer kun endnu en Gang, at for denne forbrøderiske Lov stemte hele Højre, imod stemte Socialdemokratiet. De ærede Medlemmer af det konservative Parti maa, naar de omtaler denne Sag, ikke lade være med at nævne deres eget Partis Stilling til denne Lov, da den blev vedtaget.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein kunde der være mangt og meget at sige, men det forekommer mig, at hans Tale var saa udflydende, saa vidtsvævende og endda mod Sædvane saa uklar, at det vilde tage megen Tid, hvis man i alle Enkeltheder skulde udrede det, der var deri. Jeg har derfor kun taget Ordet for i en kort Bemærkning at sige nogle enkelte Ord.

Om Maagerne er der at sige, at bærer man sig ad, som det ærede Medlem Hr. Holstein gør, at lade en rode rundt i Rederne og tage de Æg, han vil, skal det nok gaa galt, men Godsejeren paa Lolland bar sig klogere ad, og da gik det godt.

Med Hensyn til mine Ord i 1909 er det klart, at naar man vil tage en Formue- og Indkomstskat og bruge den til noget, der efter vor Mening er unyttigt og skadeligt, protesterer vi derimod. Det var det, jeg sagde, og der er den nøjeste Sammenhæng mellem mine Ord den Gang og nu og for øvrigt ogsaa mellem mine Ord, og hvad Overpræsidenten og Landstingsmand Steincke har udtalt; var Tiden dertil, vilde jeg meget let kunne udrede det, naar man tænker paa de Synspunkter, ud fra hvilke baade Overpræsident Jensen og Steincke talte.

Det ærede Medlem sagde, at Ledelsen af vor private Økonomi i de sidste 10 Aar har været en Afgrund af Imkompetence. Da siger jeg til det ærede Medlem: Hvorfor vil han nu være med til at kaste 40 Mill. Kr. ned i denne Afgrund? Skal man præmiere? Det synes jeg ikke der er nogen Grund til.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde forkæret den danske Godsejerstand. Det er en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg fremhævede netop — hvad ogsaa det ærede Medlem svagt, men usammenhængende og famlende var inde paa —, at den havde haft en historisk Mission, men jeg protesterede mod, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel sagde, at fra 1880 var den gaaet i Spidsen for Fremskridtet; det er ikke rigtigt.

Endelig langt om længe, efter at have talt i over en Time, kom det ærede Medlem til det, der var Hovedpunktet i min lille Tale, hans forskellige Lovforslag om nye store Forbrugs- og Toldskatter. Han for-

svarede dem meget vagt, kun med dette, at de ikke indeholdt Skatter paa Nødvendighedsartikler. Ja, den jævne Mand her i Landet vil nu bruge Sukker, han vil kunne ryge sig en Pibe Tobak, og han vil kunne drikke Kaffe, uden at den skal ekstra beskattes. Jeg spørger omvendt: Naar det ærede Medlem vil give disse 40 Mill. Kr. til de velhavende, er det da, fordi de er nødt til at faa disse 40 Millioner for at kunne anskaffe sig Nødvendighedsartikler? Aldeles ikke. Lad os sammenligne dèr. Kærnepunktet i min Tale var dette: Naar det ærede Medlem tager 40 Mill. Kr. fra den store Befolkning, besværliggør han det i samme Udstrækning for den store Befolkning at spare. Han vil give til de velhavende uden Spor af Sikkerhed for, at de sparer.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg føler ikke Trang til at blande mig i Forhandlingen om Ting, som ligger nærværende Lovforslag ret fjernt. Jeg har heller ikke meget at sige til de ærede Medlemmer Hr. Borgbjerg og Hr. P. Munch. Jeg har paavist paa en saadan Maade, at de Herrer ikke kan benægte Rigtigheden deraf, for det første, at det ikke er sandt, at dette Lovforslag kun medfører en Skattnedsættelse for Formueejere med over 100 000 Kr. i Formue, men at det vil strække sine Virkninger helt ned til ganske smaa Formueejere, og at disse behandles paa lignende Maade som de store, dog naturligvis, at de Beløb, det drejer sig om, bliver mindre. For det andet har jeg paavist, hvorledes den bestaaende Formueskatteordning er egnet til at skræmme Folk med Formue fra at bosætte sig her i Landet og efterhaanden tvinger alle de kapitalbesiddende bort, der kan komme bort, at den udmarver og ødelægger den Kapital, som er anbragt i Landets Virksomheder, til største Skade for den almindelige Befolkning, og at den foranlediger en hurtigere eller langsommere Opspising af Landets Kapital, derved afsvækker Landets Kapitalstilling og gør Landet afhængigt af udenlandsk Kapital samt bevirker en Forhøjelse af Rentefoden her i Landet. Det er disse store almindelige Interesser, der er berørt af denne Ordning. Jeg har yderligere paavist, at Bebrejdelsen for at ville skrue Udviklingen tilbage er bundusand, idet jeg med klare Tal har paavist, at det Lovforslag, jeg har fremsat her, fører netop for de store Formuers Vedkommende til omtrent det dobbelte af den Formueskat, som den radikale Finansminister Brandes gennemførte i 1915. Jeg har paavist, hvorledes Rigtigheden af de Be-